

**Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro
singulis Anni diebus**

Complectens Octobrem, Novembrem, Decembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 27. De Visitatione Sanctissimi Sacramenti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60533](#)

Mandavit illis, unicuique de proximo Octobre,
suo. *Eccli. 17. 12.*

Debemus Deo incomparabiliter plus ;
quam nobis, fratri autem, quantum no-
bis ipsis. *Aug. de Trin.*

D I E S XXVII.

De Visitatione Sanctissimi
Sacramenti.

I.

Beneфia, quæ Deus nobis contulit, nos
obligant, ut Dominum nostrum su-
per altari in Sanctissima Eucharistia resi-
denter frequenter visitemus. Deus ē
cælo in terram venit nos quæsiturus ; &
nos ad ipsum aliquoties invisendum vix
pedem movere sustinemus. Is nostri a-
more in Sanctissimo Sacramento in nihi-
lum quasi se reducit, & nos per nostram
affiduitatem, & reverentiam, ei tantam
sui abjectionem compensare non cogita-
mus. Is nostri amore millenis in eo inju-
rijs se exponit ; & nos eas sarcire non o-
mnibus viribus contendamus ? si nobis in-
dicaretur, Christum in unico totius Uni-
versi loco, quantumcunque remoto, in-
veniri, nullus foret Christianorum, ut ut

G

mo-

modicum fidei haberet, qui non sponte longinquum iter in se susciperet, ad eum invenerit. Is adstat nostris januis, domi nostræ, si in Religiosa Sodalitate vivimus, versatur; & nos tantum laboris subire nouimus, ut eum ibi quæramus. Non relinquam vos orphans, dicebat Christus discipulis suis; sed ero robiscum, usque ad consummationem saeculi. Is illis, & nobis quoque promissa servat, semper nobiscum est; sed quam raro nos cum ipso sumus. In tot locis, quot sunt Ecclesiæ, invenitur; verum ad suam, nostramque confusionem frequenter ibi deseritur.

II. Amor, quem Christo debemus, nobis obstringit, ut ipsum in Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento frequenter visitemus. Si fidum, & generosum habemus amicum, an non crebro ad ipsum invisimus, præsertim si nobis vicinus est? an non voluppe nobis est cum ipso versari, & colloqui? nunquam loquendi argumento cum homine summopere nobis charo destituimur; & si hoc nobis deesse posset, rædium tamen in ejus familiaritate versandi, nos haud subiret; ipsum videre, ab eoque videri, scire, nos ab ipso amari nobis sufficit; hoc contenti sumus. Si igitur sincerè, tenerè que Christum amamus, an molestum no-

bis

bis accidat, ipsius consuetudine frequenter uti, & colloquia cum ipso miscere ? Deo jucundum est cum hominibus agere, & sermocinari: *Deliciæ meæ esse cum filijs hominum.* Et hominibus molestum sit, cum Deo suo agere, & colloqui? quanta cæcitas ! an non amor Christum compellit ad patranda infinita prodigia, ut ubique locorum, quod nos conferimus, inveniantur; ut, quoquaque negotia nostra nos vocant, dum ab amicis avellimur, solatum habeamus Christum inveniendi, & amabilissima ipsius consuetudine fruendi, atque ipsum velut amicorum intimum consultandi, ejus voluntatem cognoscendi, necessitates nostras ei proponendi, & solamen, opemque impetrandi.

III. Utilitas nostra nos obligat ad Dominum nostrum in Sanctissimo Sacramento frequenter visitandum. Is ibi residet, ut preces nostras audiat, in afflictionibus nos soletur, nobis in necessitatibus succurrat, lumina sua nobis impertiat, amore suo nos inflammet, gratijs suis nos cument. Quanta igitur bona, quantos thesauros ibi invenire non possumus ? si tam generosi non sumus, ut Christum in Sanctissima Eucharistia amantis, gratique animi impulsu visitemus, saltem id a-

G 2   gere

October.

gere propter utilitatem nostram debemus.
 Si Princeps aulico cuidam paulò diutiùs,
 & familiariùs aures præbet, quanta gratia!
 quid is non agit, quò Principem sibi de-
 mereatur, atque inde fructum referat? an
 ergo minùs utilitatis à Christi favore nobis
 expectandum? ubi de æterna felicitate, vel
 miseria agitur? an non felicitas, & infeli-
 citas perpetua majoris sunt ponderis, quàm
 frivola fortunæ nostræ commoda? an id,
 quod momento evanescit, in comparatio-
 nem venire cum eo potest, quòd æternum
 durat?

Statue non committere, ut dies prætereat,
qua Sanctissimam Eucharistiam non visites semel
faltem, si in seculo degis, & saepius, si in Religiosa
Sodalitate vivis.

Non te pigeat visitare infirmum, ex his
 enim in dilectionem firmaberis. Eccli. 7. 39.

Currunt multi ad diversa loca pro visi-
 tandis Reliquijs Sanctorum; & ecce apud
 me præsens es in altari. Imit. Christi l. 4. c. 1.

DIES